

Innledning
Den tredje tiden
Tiden for den HELLIGE ÅND !!!!

Til alle tider har Gud sendt sine seere og profeter til mennesker når de har gått seg vill og gått på gale veier. Så også i vår tid, også i dag, i disse dager, hvor 144 000 åndelige vesener, hvorav mange for tiden er inkarnert og lever på jorden, mens de andre er i det hinsidige og arbeider derfra, har blitt forseglest av Kristus for å storme helvetes porter som profeter og bønnekrigere og for å hjelpe lyset til å bryte gjennom i en verden mer og mer gjennomsyret av mørke.

Hver og en høster det han har sådd i sine mange jordiske liv - gode gjerninger belønnes med salighet, onde gjerninger blir ubønnhørlig og strengt dømt av ens egen samvittighet. Egoismens tid er kommet til en slutt - det er det vi må forstå ved verdens ende.

Den Hellige Ånds tid er kommet, og dette er Jesu Kristi lovede gjenkomst - for mange ting ville han fortsatt ha hatt å si til oss da, men vi ville ikke ha vært i stand til å forstå dem da - men nå er vi modne for det, og derfor snakker Kristus til mennesker igjen - og denne gangen gjør han det åndelig - og dette fra 1884 til 1950 til stemmebærere i Mexico utstyrt av ham!

"Jeg har fortsatt mye å si deg, men du kan ikke bære det nå. Men når den ene, Sannhetens Ånd, kommer, vil han lede dere inn i all sannhet. For han skal ikke tale av seg selv, men det han hører, skal han tale, og det som skal komme, skal han forkynne dere. Den samme skal forvandle meg; for av mitt eget skal han ta og forkynne det for dere. Alt som Faderen har, er mitt. Derfor sa jeg: Han skal ta av mitt og forkynne det for dere" (Joh 16,12-15).

Roque Rojas - en ny legemliggjøring av profeten Elia - ble brukt av Kristus som et instrument for å forberede veien for ham, slik døperen Johannes gjorde, som også var en ny legemliggjøring av Elia - han etablerte møteplasser i meksikanske forsteder med veldig enkle mennesker. Disse i sin tur var re-legemliggjørelser av israelitter som denne gangen ble inkarnert i Mexico med oppgaven å motta Kristi tredje åpenbaring åndelig gjennom Den Hellige Ånd som stemmebærere ved hjelp av deres forståelsesorgan, skrive den ned og etterlate den til menneskeheten som en arv.

Disse 366 læresetningene fra Jesus Kristus av Mexico, som "Det tredje testamente" er samlet som et kompendium med over 70 kapitler på 684 sider, først på spansk og deretter også på mange andre språk, er utgitt i 12 bind under tittelen: "Boken om det sanne liv".

De tre tider

(Sitat fra Boken om det sanne liv)

Første gang (Faderen)

I begynnelsen av den første tiden kunne Gud fremdeles kommunisere åndelig med sine barn gjennom noen utvalgte. De hørte Hans åndelige stemme som veiledet dem. Men da denne forbindelsen gikk tapt som et resultat av hans barns økende materialisme, søkte Gud en mellommann. Han utrustet en mann som han kunne kommunisere seg gjennom til sitt folk. Moses var det utvalgte instrumentet som han kunngjorde de ti bud gjennom, som skulle gi retningslinjer for livet først til Israels folk og senere til hele verden. Med de ti bud og de detaljerte instruksjonene symboliserer Moses den første tiden, der Gud åpenbarte seg for sine barn som Skaperen, den eneste Gud, i sin ubarmhjertige rettferdighet (Gud Faderen i Treenigheten).

Andre gang (Sønnen)

Da tiden var oppfylt, sendte Gud sin enbårne Sønn. Guds Ånd ble menneske i Jesus og tok bolig blant menneskene. I sin lære åpenbarte han guddommelig kjærlighet, og med sitt liv og sin offerdød ga han menneskeheten det perfekte eksempel; derfor var han den guddommelige Mesteren som oppfylte de ti bud fra den første æra gjennom kjærligheten som fant sitt høyeste uttrykk på korset da han ofret seg selv for menneskeheten. Jesus symboliserer den andre æra (Gud Sønn av Treenigheten).

Tredje tid (Den Hellige Ånd)

Jesus kunne ikke åpenbare alt i løpet av sin tid på jorden fordi menneskeheten ennå ikke var klar for det. Han kunngjorde imidlertid at Faderen ville sende Trøsteren, Den Hellige Ånd. Denne tredje tiden ble innledet av Elias, hvis Ånd opplyste et instrument ordinert av Gud. Han var en enkel mann ved

navn Roque Rojas; i likhet med døperen Johannes var han forløperen for Guds Hellige Ånd, Sannhetens Ånd, for å manifestere seg blant mennesker. I 1866 proklamerte Elias' Ånd gjennom sin ordformidler: "Jeg er Elias, den første tids profet, den som åpenbarte seg på Tabor-fjellet; gjør dere rede...". De tilhørerne som hadde den åndelige visjonens gave, så da Jesus, Moses og Elia som disiplene opplevde ved Jesu forklarelse på Tabor-fjellet. Dette er bekræftelsen på de tre store epokene og at Elias symboliserer den tredje tiden der Sannhetens Ånd kommuniserer, eller: Kristi gjenkomst i Ånden (Gud Hellig Ånd i Treenigheten).

Gud gir sine åpenbaringer i perfekt rekkefølge:

Læren om kjærlighet ble gitt oss gjennom Jesus (andre gang), etter at vi allerede hadde tilstrekkelig kunnskap om Guds rettferdighet (første gang). Og slik vil vi være i stand til å motta læren om sannhet og visdom i den grad vi oppfyller læren om kjærlighet (tredje gang).

Dette er den tredje tiden - Elias' tid - Den hellige ånds tid; den begynte i 1866 i Mexico med opprettelsen av Det sanne livs bok, som til slutt kulminerer i Det tredje testamentets kompendium. Det handler om læren om åndeliggjøringen av alle mennesker og forberedelsene til Kristi 1000-årige regjeringstid og hans kommende fredsrrike på jorden.

Gud bor i hvert menneske, og Gud er Far og Skaper av alle vesener, enten de er i denne verden eller i det hinsidige - alle er Hans barn. Mennesket er et inkarnert åndelig vesen skapt av Gud i begynnelsen av skapelsen. Disse åndelige vesenene har gått gjennom mange inkarnasjoner for å perfektionere seg selv, først i andre, mer fullkomne verdener og nå også på forsoningsplaneten Jorden, som imidlertid også er en skole for åndeliggjøring.

Hvert menneske har en gnist av Gud i seg - samvittigheten. Samvittigheten styrer menneskets ånd - ånden styrer menneskets sjel og sjelen styrer menneskets sinn og kropp. Mennesket må åndeliggjøre seg selv og lære direkte fellesskap med Gud, uavhengig av kirkesamfunn, trosbekjennelse, farge, nasjonalitet utover doktriner, tilbedelse av ytre former og falske kulturer, kirker av stein, fariseisme og falske læresetninger av falskt lys! (Antikrist)

Gud selv ønsker å lede og veilede hvert menneske ved hjelp av den guddommelige gnisten i hjertet, som er iboende i hvert menneske, dvs. i menneskets ånd, som er samvittigheten. Og han gjør dette med respekt for menneskets frie vilje som en kjærlig far som alltid vet hva som er best for sitt barn. Mennesket må lære å åpne sin ånd, å lytte til sitt hjerte og Guds stemme i seg for å la Gud instruere, inspirere og veilede ham, da vil hans liv bli en velsignelse for seg selv og andre.

Menneskets oppgave er å utføre kjærlighetens og barmhjertighetens gjerninger for å behage og bli lik Gud, sin Far, dvs. å fullkommengjøre seg selv slik at han kan nærme seg Gud. Hans mål er å oppnå fullkommenhet ved hjelp av sin egen innsats og gjennom Guds nåde for å få lov til å vende hjem til Faderen for alltid og deretter leve med ham evig. Dette er en lang vei som hvert menneske, hvert åndelig vesen, må ta trinn for trinn, og for dette trenger det den guddommelige læren som har kraft til å rense ånden og perfektionere de åndelige vesener.

De syv segl

"Livets bok" kjent fra Johannes Åpenbaring, med de syv seglene, inneholder menneskehetens historie slik Gud har forutsett. Den er delt inn i syv hovedkapitler, hvert med et bestemt segl. Disse seglene ble løst av Kristus slik at lyset i det respektive kapitlet i Livets bok, Guds vilje og pedagogiske plan, kunne ha en effekt og bli realisert i den menneskelige verden. Dermed symboliseres den viktigste læren om det respektive åndelige utviklingsstadiet for menneskeheten i en symbolsk hendelse av en av Guds utvalgte, som veiledning og modell for denne epoken og for alle senere tider. - Siden begynnelsen av den tredje tidsalder har "Livets bok" blitt åpnet ved det sjette segl.

Det første segl: Offeret

Herren forteller oss i sitt nye ord: "Det første av disse stadiene av åndelig utvikling i verden symboliseres av Abel, Faderens første tjener, som ofret sitt sonoffer til Gud. Han er symbolet på offeret. Misunnelse reiste seg mot ham." (U.(=Instruksjon nr. og vers) 161:54)

Fra 1. Mosebok kapittel 4 vet vi at Kain og Abel ofret sitt brennoffer til Gud. Det av Abel så Gud nådig på, for det ble gitt med et uskyldig og rent hjerte. Men Kains avviste Gud fordi Kain ikke var ren av hjertet. Dette gjorde Kain svært sint, og av misunnelse og hat drepte han sin bror Abel. Den dype

betydningen av denne bibelske fortellingen ligger imidlertid i det faktum at Abel - bortsett fra sitt materielle brennoffer - også hadde tilbudt Gud det åndelige offeret av sine jordiske menneskelige lidenskaper. Derfor var hans hjerte uskyldig og rent. Denne renselsen av hans vesen er dermed selve symbolet på offeret. Oppsummert kan vi si: Det første segl betyr at vi skal ofre våre syndige lidenskaper, at ånden dominerer materien og at vi derved oppnår åndelig forening med vår himmelske Far.

Det andre segl: Troen

Det symboliseres av Noah. Menneskene ga ikke akt på det første seglets lære, men i misbruk av sin frie vilje lot de seg dominere av materialismens onde lidenskaper. I 1 Mosebok 6:3 ff leser vi: "Da sa Herren: Menneskene skal ikke lenger straffes av min Ånd, for de er kjød. Jeg vil gi dem ennå hundre og tjue år. . Men da Herren så at menneskenes ondskap var stor på jorden, og at alle deres hjerters tanker og gjerninger var onde til evig tid, . . sa han: Jeg vil utrydde menneskene som jeg har skapt, fra jorden. . . . Men Noah fant nåde for Herrens øyne... . Noah var en gudfryktig mann og ulastelig og levde et gudfryktig liv i sin tid. . . "

Menneskene foraktet Guds advarsel og trodde ikke på fristen som var satt for dem til å forbedre seg. Bare én trodde: Noah. Herren valgte ham som sitt redskap for å starte på nytt med en ny menneskehet etter syndfloden. - Det krevde sterk tro å utføre alle Guds ordrer, som også var ganske ekstraordinære på den tiden, og som folk derfor lo av. Men Noah stolte på sin Gud og handlet som han ble befalt. Troen var ikke bare bokstavelig, men også åndelig den reddende arken for Noah, og frem til i dag er troen en frelsende kraft for enhver troende. Det er heller ikke tilfeldig at Abraham, den andre store troshelten, levde nettopp i tiden for det andre segl.

Det tredje segl: Åndelig styrke

Det symboliseres av Jakob. Gud ga Jakob det åndelige navnet "Israel", som betyr "sterk". Jakob eller Israel møtte mange motgang og farer i sitt liv - som Gud testet ham med - men som han var i stand til å overvinne gjennom den åndelige styrken som var i ham. Han ble et symbol for folket på den åndelige styrken som vi må tilegne oss for å kunne bære med tålmodighet og overgi prøvelsene som Gud sender oss. Takket være den nevnte åndelige kvaliteten valgte Gud ham til å være stamfar til Israels folk, ved at fra hans 12 sønner kom de 12 stammene. Jehova var også i stand til å gjøre kjent en stor åndelig åpenbaring gjennom ham.

Fra Det gamle testamente kjenner vi historien kjent som "stigen til himmelen" (1 Mos 28:10 ff): Jakob så i en drøm en stige som sto på jorden og nådde opp til himmelen, og Guds engler gikk opp og ned på den. På toppen av stigen sto Herren. I symbolsk billedspråk viste Gud dermed åndens utvikling. Vår ånd må bli mer moden og ren for å stige opp trinn for trinn. Vi kan forstå at det ikke er mulig for vår ånd å oppnå den renhet som er nødvendig for å klatre opp stigen før vi er sammen med Gud i et enkelt menneskeliv, ved første forsøk, så å si. Det tar mange forsøk, mange inkarnasjoner, for å klatre noen trinn høyere hver gang, i henhold til den modenhet vår ånd har oppnådd. Ved å gjøre det formaner Herren oss til ikke å stoppe på stigen, dvs. å stadig komme videre i vår åndelige utvikling, for ellers hindrer vi dem som kommer etter oss i deres åndelige utvikling. - Guds engler som stiger nedover stigen er de avanserte lysets ånder som Herren sender ned for å hjelpe dem som stiger opp. Her uttrykkes det igjen at Gud ikke lar oss være alene på veien hjem til ham, men tilbyr oss sin hjelp. Måten å oppnå kvaliteten på det tredje segl er å gi akt på læren fra de to foregående: bare ved å ofre de lavere lidenskapene og ved urokkelig tro kan Gud få Åndens gnist som bor i oss til å bli en stor styrke.

Det fjerde segl Loven

Det symboliseres av Moses. Gud valgte ham for å frigjøre Israels folk fra egyptisk trelldom, og gjennom ham ga han folket de ti bud og mange påbud som gjorde Guds vilje kjent for folket. De ti bud ble grunnlaget for alle menneskelige lover, og hvis de hadde blitt trofast fulgt, ville menneskeheten ha tatt den gode veien: sann tilbedelse av Gud, rettferdighet, orden og respekt for naboen. Men manglende overholdelse av den guddommelige loven, det vil si menneskets ulydighet mot Guds vilje, har ført menneskeheten til randen av avgrunnen.

Det femte segl: Kjærlighet

Det er representert av Jesus. I ham ble Gud menneske av kjærlighet til oss. Hans liv var et perfekt eksempel og hans lære en eneste forherligelse av kjærlighet, som fant sin høyeste oppfyllelse da han ga sitt liv for oss. Derfor kunne han oppsummere sin lære med ordene: "Et nytt bud gir jeg dere, at dere skal elske hverandre, slik jeg har elsket dere, at også dere skal elske hverandre" (Joh 13,34). Og faktisk, i dette nye kjærlighetsbudet er hele loven inneholdt. Dens overholdelse til siste konsekvens vil bringe det åndelige Guds rike til denne jorden. I det hinsidige er dette allerede tilfelle, fordi kjærlighet er forutsetningen og grunnlaget for det åndelige riket.

Det sjette segl: Visdom

Det sjette segl er symbolisert - som et forspill og forberedende stadium av den tredje æra - av Elias, profeten og den store krigeren i Det gamle testamente, som etter å ha fullført sin misjon, red til himmelen i en "ildvogn" (2. Kongebok 3:14),

Med denne figurative fremstillingen blir vi vist at Elias ånd er Guds lysfylte kriger. I følge Jesu vitnesbyrd ble denne kjerubiske ånden også inkarnert i døperen Johannes (Matt. 11, 7-14), som forberedte hjerter slik at Jesus kunne plassere sin lære i dem. Han banet også veien for Herren i vår tid ved hans åndelige gjenkomst, og som en mektig engleprins gir han alle ånder og verdener Den Hellige Ånds lys, den guddommelige visdom, som strømmer ut av det åpnete sjette segl eller kapittel i Livets bok, hvis lære og åpenbaringer Herren selv gjorde kjent gjennom utvalgte instrumenter frem til år 1950. Men tiden for det sjette segl endte ikke der. Lyset fra det sjette segl fortsetter å skinne over menneskeheten inntil den har anerkjent Kristi åpenbaringer i Hans gjenkomst og har åndeliggjort seg selv. Besøkene som skjer på samme tid, vil støtte denne utviklingen slik at åndene kan motta Guds sannhet og visdom. På denne måten vil menneskeheten bli forberedt på det syvende segl.

Det syvende segl: Fullendelsen

Med det syvende segl er forløsningsarbeidet fullført, akkurat som på den syvende dagen - billedlig talt - skapelsen ble fullført. Ånden har reist den lange og smertefulle veien og er igjen i det nærmeste fellesskap med sin Far fra Ånd til Ånd. Den ulydige sønnen vender hjem til Faderens hus, han har overvunnet seg selv og verden. - Symbolet på det syvende segl er den himmelske Fader selv, som vil være det endelige målet for denne vanskelige veien for utvikling og renselse av åndene. Det syvende segl er ennå ikke åpnet. Kanskje, takket være deres åndelige modenhet, kan en eller to ånder allerede få et lite forvarsel om hva det syvende segl vil bringe. Men for hele Israel og for menneskeheten vil generasjoner fortsatt måtte komme og gå, mange år med prøvelser vil fortsatt måtte falle, mange tårer vil fortsatt måtte rens hjerter, inntil den største tiden vil ha kommet for alle: tiden for konstant fellesskap med Faderen.

III Israels folk

I læren snakker Herren ofte om "Israels folk", "Mitt folk" eller bare "folk". Dette refererer på ingen måte til den meksikanske nasjonen i hvis midte samlingene fant sted. Betyr det staten Israel? - Nei - For å unngå feil, gis det her en kort forklaring om opprinnelsen til navnet "Israel" og hvem som er adressert i åpenbaringene av "Israels folk". Bibeleksperter kjenner historien i Det gamle testamente der Jakob, i en vanskelig situasjon i livet, kjempet med en "mann" om natten til daggry. "Mannen" kunne ikke overmanne ham og sa til slutt: "Du skal ikke lenger kalles Jakob, men Israel, for du har kjempet med Gud og med mennesker og har bukket under." Og Gud fornyet sitt løfte til Jakob: "Din ætt skal være som jordens støv, og du skal bli spredt utover mot kvelden og mot morgenen og mot nord og mot sør, og ved deg og ved din ætt skal alle jordens slekter bli velsignet," - Israel er et åndelig navn og betyr "sterk". Det skulle bli et sterkt, åndelig fellesskap som omfattet hele nasjonen, en tallrik, sterk nasjon Israel. Og Gud ga folket det lovede landet for å kunne leve der i fred og utdype den åndelige forbindelsen med ham. Det var imidlertid en betingelse knyttet til det, i samsvar med pakten som ble inngått med Gud, at det skulle gjøre den sanne tilbedelsen av den eneste Gud og sannheten i hans lære kjent for alle jordens folk, dvs. at det skulle være et prestelig folk.

Det gamle testamentet gir en levende beretning om utviklingen av Israels folk gjennom århundrene. Snart ble en splittelse synlig i det: på den ene siden den lille gruppen, som vi vil kalle det åndelige Israel, fordi den opprettholdt den åndelige kontakten med Gud, og fra deres midte kom folkets vise ledere og de store profetene. På den annen side flertallet, som vi vil kalle det materialistiske Israel,

fordi de brukte de guddommelige velsignelsene av stor visdom, utholdenhet og driv utelukkende for å få makt og rikdom. Denne ulydigheten mot pakten med Gud førte ofte til at Israels folk ble utsatt for alvorlige prøvelser som de selv hadde skapt, for deres rikdom, makt og stolthet utfordret nabostatene til å gå til krig mot dem. I trengsel og nød ropte folket til sin Gud, men omvendelsen varte bare til de gjenvant friheten og kom i rikdom.

Under de mange prøvelsene levde minoriteten av det åndelige Israel ubemerket, men likevel full av tro og håp på Messias. Derfor var han i stand til å bli menneske i deres midte i Jesus, for igjen å trekke sitt folks oppmerksomhet mot sin åndelige misjon blant nasjonene og forberede dem på den. Det åndelige Israel fulgte Ham og var glad for å høre Hans ord. Flertallet, det materialistiske Israel, la knapt merke til ham, og den offisielle kirken avviste ham bestemt. De forventet en sterk mann, en mektig kriger som ville bryte romernes herredømme og reise opp et jordisk, strålende og uovervinnelig Israel. Men Messias var ydmyk og erklærte: "Mitt rike er ikke av denne verden." Så snart var deres skuffelse at de fordømte ham som en oppvigler og gudsbespotter og fikk ham korsfestet. - Dermed hadde en hendelse av enorm betydning funnet sted: det synlige skillet mellom det åndelige og det materialistiske Israel.

Det åndelige Israel samlet seg rundt apostlene, og i den lille skaren modnet snart den erkjennelsen som apostelen Peter la i ordene: "Nå lærer jeg med sannhet at Gud ikke ser på personen, men på alle slags mennesker, den som frykter ham og gjør det rette, er akseptabel for ham." - Så ikke bare jødene tilhører det åndelige Israel, men fra alle religioner og nasjoner de som tror på Kristi ord og handler deretter; for det er et åndelig samfunn og derfor ikke bundet til nasjoner. Det materialistiske Israel, i sin fanatiske innsats for å riste av seg det romerske herredømmet, led et alvorlig krigersk nederlag, og etter ødeleggelsen av Jerusalem i år 70 e.Kr. opphørte det å være en nasjon, og jødene ble spredt over hele verden. En forferdelig dom rammet det materialistiske Israel på grunn av dets ulydighet mot de guddommelige lovene og dets avvisning av Messias. Jesu profeti gikk ubønnhørlig i oppfyllelse ved synet av det praktfulle tempelet i Jerusalem: "Sannelig sier jeg dere: Det skal ikke bli igjen her en eneste stein som ikke blir knust." Og igjen: "Jerusalem, Jerusalem, du som dreper profetene og steiner dem som er sendt til deg, hvor ofte har jeg ikke villet samle dine barn, som en høne samler sine kyllinger under vingene, og du har ikke villet! Se, ditt hus skal bli lagt øde for deg." - Gjennom århundrene som fulgte, var de en uvelkommen minoritet overalt, og led under undertrykkelse, ydmykelse og nød. Men nå, nesten 2000 år etter disse forferdelige hendelsene og den synlige splittelsen mellom det åndelige og det materialistiske Israel, skjer det igjen en endring av uante dimensjoner. Det åndelige Israel, som som en knapt lagt merke til minoritet blant jordens folk var en svak, lite innflytelsesrik gruppe, blir vekket og samlet. Kristus taler i sin åndelige gjenkomst til "Israel etter ånden". Han forener nå alle "Israels spredte stammer" for å utruste dem med sin Ånd og sende dem i kamp til de har oppnådd frelse og åndeliggjøring av menneskeheten. Læren for dette er de nye åpenbaringene av Kristus samlet i de 12 bindene "Book of True Life". På den annen side har vi det materialistiske Israel. Lang og sorgfull har dets pilegrimsferd vært siden det kastet ut av sitt bryst Ham som tilbød det sitt rike som en ny arv. Men tidene med den mest alvorlige undertrykkelse er over; det er blitt rikt, og med penger utøver det stor innflytelse. Det har blitt sterkt og stolt, og den nasjonalistiske grenen har slått seg ned igjen som en nasjon, de gamle religiøse tradisjonene har våknet. Den tror den oppfyller lovene til Jehova og Moses, men i virkeligheten tilber den fortsatt gullkalven. Det er langt fra å forstå og utføre sitt åndelige oppdrag. Dette må ikke oppfattes som en ensidig anklage mot jødene eller den isrealittiske nasjonen; alle jordens nasjoner - kanskje med unntak av små minoriteter - er materialiserte og "danser rundt gullkalven". - Når det materialistiske Israel nevnes spesielt i denne forklaringen, er det fordi denne avhandlingen handler om det åndelige og materialistiske Israel og slår fast at sistnevnte - ennå - ikke oppfyller sin gudgitte oppgave med å være et prestelig folk blant jordens nasjoner.

Uvilkårlig spør vi oss selv: Hva vil skje videre? - Vi må ikke glemme at Gud har gitt store løfter til Israels folk, og at han aldri vil bryte dem. Men når vi gjør det, må vi også være klar over at løftene om velsignelse som Gud ga Jakob om hans ætt, gjelder ånden, akkurat som Jakobs senere navn, Israel, allerede er et åndelig navn. Det er en feil å tro at løftene refererer til materie, dvs. til stammen eller til den nåværende staten Israel. Hvis dette var slik, ville det fortsatt oppstå profeter og Guds

budbringere i det. - Men tiden vil komme når det nå fortsatt materialistiske Israel vil forene seg med det åndelige Israel og begge vil igjen danne en enhet, det ene Israels folk. Men når vil dette skje? - Når det materialistiske Israel gir avkall på penger, makt og stolthet og anerkjenner de nye åpenbaringene fra Herren - noe som sannsynligvis bare vil være mulig etter en annen mest alvorlig visitt - og roper ut med tårer av smerte: Jesus var Messias, og Kristus er også for oss "veien, sannheten og livet".

*****